

REALITATEA

ANUL II, No. 30
11 August 1928

ilustrată

20 PAGINI

Apare Sâmbătă

BCU Cluj / Central University Library Cluj

la munte sau la mare?
Temei despre care se vorbește...
Regele Mihai la plajă.
Olimpiada de la Amsterdam.

M. S. Regele Mihai I și Prințul Filip al Greciei pe plaja Mamaia

(Vezi amănunte în cuprinsul revistei)

Prețul 8 Lei

Carnet sentimental

Cu prietenul nostru care e mai tânăr decât noi, — constatăm cu timpul, cu regret, că avem prieteni mai tineri decât noi, — ne plimbăm pe șosea, mână în mână, ca doi îndrăgostiți. E cea din urmă seară petrecută laolaltă cu prietenii exilați din orașe aci, în satul cu decor înfinit superior decorului teatral, cu atmosferă ce primește pieptul îmbăcsit de miazma orașelor și creierul intoxical de literatura meșteșugarilor.

E cea din urmă zi, și-i cea din urmă seară când privirea noastră îndvluște munții din slânga și pădurea din dreapta, satul de aci cu oameni cumsecade pe cari din grija conducătorilor, îi ucide alcoolul, sărăcia și sifilisul, șoseaua pe care cu pași lenți, de bătrâne îngândurate, driganele se îndreaptă de la câmp înspre casă.

Și îndvluim câmpiile din jurul nostru, câmpiile cu efecte de culori și lumini în amurg, înfinit superioare efectelor realizate de camarazii pictori, și ne pătrunde poezia caldă, curată, a asfințitului, — pagină literară așa cum noi n'am scris, așa cum nu vom scrii.

Cu prietenul nostru ne plimbăm, mână în mână, înduioșați, așa cum ne plimbam de mult, la optsprezece ani, și avem impresia curioasă a reîntâlnirii cu noi înșine, cei din adolescență, când purtam în tolbă iluzii și păreri bune despre viața care ne-a ofensat apoi.

O lună de zile, departe de oraș, ne-a dezintoxicat de nicotina vieții. Am trăit simplu și animalic, preferând cărții baia, somnul, mâncarea și un pahar cu vin, renunțând să așternem pe-o filă albă gânduri cari, la urma-urmei, au mai fost așternute, pentru a cătreera prin munți și prin păduri, pe câmpuri și prin sate. Convorbirile cu noi înșine, fapte alambicate, pretențioase, nu prezintă nici pe departe interesul pe care îl oferă convorbirile cu oamenii de prin aceste locuri cărora Natura le-a dat, generoasă, cu-o mână, și cărora stăpânirea le-a luat cu două mâini.

A fost astăzi ziua din urmă, și e astăzi seara din urmă a sederii aci. Măine plecăm. Orașul ne așteaptă pentru a ne lua de piept, a ne tăvăli prin colbul străzilor și a ne izbi cu capul de pereții caselor inestetice. Gândul că tot ce facem, ce vedem și simțim e pentru cea din urmă oară, ne tulbură cum ne tulbură la optsprezece ani gândul întâlnirii pentru întâia oară, pentru ultima oară, cu o femeie iubită.

Prietenul meu, care e mai tânăr decât mine, împrumută reflexia unei literatoare pentru a defini ceace dealtminteri nu avea nevoie de-o definiție: „...il y a dans le sentiment même des regrets, quelque chose de doux et d'harmonieux”.

Bine n'țeles că e. Și gustăm voluptatea sfâșietoare a pdrerii de rdu ca pe-o băutură al cărei gust amar amintește samburele de zahăr, nu floarea de cucută.

ION PAS

Mănăstirea Cozia în reparație

Fotografie luată săptămâna trecută
(Traian Biciolla)

Buletin săptămânal

Cald...

Ne înăbușim...

Capitala a devenit un cazan cu smoolă, în care ne prăjim, — ispășind desigur păcate neștiute, dar foarte grele.

Sa cerut prin gazete lansarea unei mode sau, mai bine zis, abandonarea unei mode tiranice: e vorba de renunțarea la gulerul și la haina care distrug sexul tare, — căci bărbații bieții, în aceste zile toride, se simt sârmanii, foarte muiați, foarte motoliți.

Focul din atmosferă dezlănțuie incendii și explozii: explozia de luni, dela fortul Cățelu, a alarmat Bucureștii, a pricinuit pagube și-a făcut victime.

Atenție la alte depozite cu materiale inflamabile!

Ars moara Herdan din Capitală: pagube de zece milioane.

Au ars câteva păduri de lângă Brașov: pagubă de alte milioane.

Un grav accident de automobil s'a întâmplat la Sinaia. Victime omenești. Imprudență.

Alt grav accident de automobil în Capitală. Altă imprudență. Alte victime omenești.

Repetăm strigătul pe care l-am mai scos și sfatul pe care l-am mai dat:

— Prea multe accidente de automobil! Domoliți viteza! Feriți-vă de beția vitezei!

Un ciclon a pustiit o mare parte din Cehoslovacia.

Inundații catastrofale au distrus întinse regiuni din Japonia.

La Bruxelles au avut loc dezbaterile congresului internațional socialist cu participarea a peste 600 delegați, cari reprezentau 32 de națiuni.

La Viena a avut loc un congres pacifist.

Incercarea comuniștilor din Paris, de-a manifesta pe străzi, a fost oprită, cu forța, de poliție. S'au operat 250 de arestări.

In Jugoslavia situația continuă să fie în cordată. Un nou asasinat politic a înșăgerat și a îndoliat viața frământată a statului vecin. Ziaristul Vlada Ristovici, adversar al lui Radici, a fost asasinat la Zagreb de un partizan al șefului croaților.

La institutul antirabic din București

Căldurile au înmulțit peste măsură cazurile de turbare. Institutul antirabic din București are an are de îngrijit mai mulți mușcați de câini turbați.

Fotografiile noastre au fost luate la institutul antirabic. Ele înfățișează:

Pe d. docent dr. Dimitrie Ionescu îngrijind un bolnav; mulțimea în fața institutului; O doamnă așteptându-și rândul, cu cățelușul ei, turbat.

La Constanța

M. Sa Regele Mihai a petrecut câteva săptămâni la Constanța.

Fotografiile noastre, luate special la Mamaia, înfățișează pe micul rege distrându-se la plajă: călare pe o zebra de apă (!), luptând cu valurile; Regele călare, condus de A. S. R. principesa mamă Elena și principesele Elena și Margareta a Greciei.

Regele Mihai la plajă

Și vara aceasta ca și în anii trecuți regele Mihai își petrece vacanța la Mamaia. O deosebire: micul suveran este școlar. S'ar putea spune: o vacanță școlară. Un an întreg de învățatură, de buchisire a slovelor!

Pe plajă, la Mamaia, regele Mihai, a uitat totul. Și greutatea Domniei și neplăcerile studiului.

Un colaborator al ziarului „Dacia” l'a urmărit pe micul suveran. L'a văzut dimineața, când nisipul mării pare de argint. L'a văzut după amiază când plaja pare stropită cu aur. Viața sa este acomodată după cea a semenilor săi, iar preocupările sale precoce, dovedesc o inteligență cu adevărat regească. În definitiv blânzii săi educatori au fost bine aleși, spre a-l întări pe toate căile, pentru înalta misiune ce-l așteaptă.

MUNCA IN AER LIBER

În bătaia vântului și a valurilor spumoase ce ating în treacăt deodată atât țăr-

mul fin cât și pe regele acestei țări, se joacă grațios pe întinsul nisip al Mamaiei.

— Singur, în costumul obișnuit al băilor, tras pe un corp înroșit până la negru de binefăcătoarele raze ale soarelui, micul monarh sapă din zori și până 'n amurg, cu lopățica-i de tinichea în dunele nisipoase ce-i inconjoară corpul regesc.

Alături de dânsul, cu grebla'n mână, își nivelează un loc, blondul Filip, micul principe al Greciei, văr al suveranului.

Dar a sosit și ora băii, când cu gleznele înconjurate de apa sărată a mării, ei își răcoresc corpurile dogorâte, trecând apoi la masă.

CĂLĂRIE

Alte preocupări ale unui suveran tânăr care se dezvoltă fiziceste tot atât de mult ca și la minte, nu pot fi decât sporturile și jocurile inteligente.

Să-l vedeți pe Mihai I, călărind un superb

ponney și parcurgând țărutul între apă și uscat, în amurg.

Apropierea militarilor îl încântă. Exercițiile studentești (ale elevilor Oficiului național de educație fizică) îl preocupă în deosebi.

L'am văzut în mijlocul cercetașilor, modest îmbrăcat ca un oarecare fiu de burghez, cu pălăria albă de dogk, cu piciorușele prinse în sandale.

O curiozitate specifică copiilor inteligenți se putea observa la micul suveran prin cercetarea acumulatorului de electricitate instalat în tabără.

Privea cu luare aminte și aștepta exploziunile mamei sale.

Între nisipul încins de soare și între valurile jucăușe, regele Mihai își petrece vacanța la Mamaia care îi este atât de dragă.

Congresul depozitarilor de ziare

ACTORI ROMANI IN STRĂINĂTATE

O echipă a Teatrului Național din Chișinău a întreprins, sub conducerea d-lui Aurel Maican, cunoscutul regisor, o călătorie de studii în străinătate. Echipa a vizitat Germania, Franța și Elveția. Ilustrația noastră înfățișează grupul compus din d-nele Jeny Irimescu, Economu, Antoniu, Maican și din d-nii Moruzan, pictorul Kiriakoff, Maican (la mijloc), Aurelian, Al. Economu, — la Berlin.

În „Realitatea Ilustrată” No. 27, am publicat sub titlul „Excursia corpului didactic ilfovean” o fotografie care de fapt reprezenta excursia făcută de învățătorii din Sibiu. Facem cuvenita rectificare.

Duminică dimineața, la orele 9 și jumătate, s'a deschis în Capitală, al doilea congres general al depozitarilor de ziare din întreaga țară.

Dezbatările au avut loc în palatul ziarului „Adevărul”, sub președinția d-lui Petrovici-Bârlad.

Ilustrația noastră înfățișează pe congresiști în grup.

Compas capilaric

Un student chinez, pe când își trecea o-ralul la examenul de matematici, al baccalaureatului, a întrebuițat un foarte ingenios procedeu, pentru a desena o circonferință pe tablă.

I se dăduse o problemă destul de simplă, în rezolvirea căreia intervenea desemnarea unui hexagon într'un cerc.

După două încercări nereușite pentru a face o circonferință cât mai regulată, tânărul chinez, — care foarte tradiționalist își păstrase coada —, legă bucata de cretă, de vârful cozii sale și... servindu-se de ea ca de un compas, desenă o circonferință impecabilă.

Poate că și alte candidate de bacalaureat, — cari nu și-au tăiat încă părul —, se pot servi de acest exemplu?

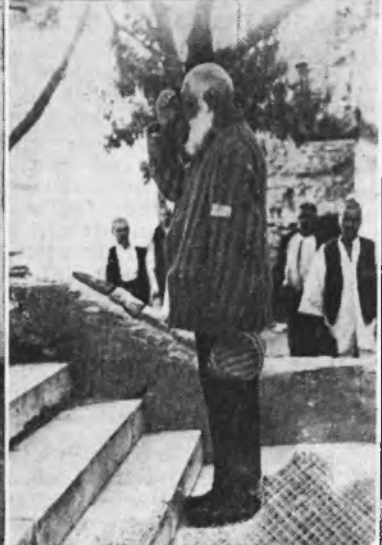
Pot să răcească...

La Paris a fost instalată o splendidă menajerie, în așa numitul Luna Park.

Printre animale sălbatice, aduse acolo din toate părțile lumii, este și o frumoasă colecție de urși albi polari. Acestora li s'a amenajat o mare piscină umplută cu o apă foarte rece. Pe timpul ultimilor călduri, cari au bântuit, ca în toată Europa, și la Paris, cineva întrebuse direcția menajeriei, de ce nu se instalează în apropierea piscinei, un aparat frigorifer, care să producă, dacă nu banchize veritabile —, cel puțin o serie de ghețari — mostre.

Imblânzitorul urșilor, după ce se gândi o clipă, răspunse, că pensionarii săi pierduseră obișnuința temperaturilor polare și că: — „Pot chiar să răcească!”

La închisoarea Mărgineni

vederea serbării.
 Dansul Călușerilor, executat de deținuți.
 Subdirectorul general al închisorilor, din țară, însoțit de d. Ion Mărgărit, directorul închisoarei Mărgineni, trecând în revistă deținuții.
 Deținutul Sumiew are picioarele tăiate. Odinioară a fost spaima Buceagului, prins și închis în timpul războiului, a evadat din închisoare. Urmăritorii l-au împușcat și l-au nimerit în picioare. El a isbutit totuși, să scape. S'a dat drept rănit în război și a fost îngrijit într'un spital militar ca „un erou”.
 A ieșit din spital cu picioarele amputate și s'a apucat iar de vechea meserie. De astădată călărea pe un cal pe care-l învățase să se așeze jos, ca să-l încălece.
 Acum își ispășește tâlhăriile la Mărgineni.

Asistența la serbare.
 Un deținut declamând poezii...
 Margosian, un deținut bătrân își face rugăciunea în fața bisericii. E condamnat că și-a ucis soția, după o căsnicie de 40 de ani. Noua pază a închisorilor.
 Ion Pipa, într'un grup de deținuți.
 Un deținut lustragiu.

Am răspuns cu plăcere invitației pe care ne-a făcut-o d. I. Mărgărit directorul închisoarei din Mărgineni (Prahova) și unul din reporterii noștri fotografici a plecat spre a asista la serbarea organizată la această închisoare model.
 Fotografiiile pe care reporterul nostru le-a luat la serbare vorbesc mai elocvent decât

articole lungi despre ordinea și buna rânduielă dela Mărgineni. Ilustrația noastră reprezintă:
 La serbare deținuții au întâlnit un balon. Intre 400 de deținuți se găsesc și unii de felul acestuia:
 Ion Pipa, spaima de odinioară a cârciumarilor din București se ferchezește, în

Cluj / Central University Library Cluj

Rubrica Cinematografică

SUB CONDUCEREA D-LUI VALENTIN PODERANU

Figurile ecranului

Lilian Gish

Multe articole elogioase s'au scris despre Lilian Gish, dar toate erau sărace în date biografice, căci iubita vedetă, refuză cu îndârjire să dea vreun amănunt din copilăria ei. Cauza? A trăit o copilărie sbuciumată de care nu vrea să-și mai amintească. Biografia pe care o publicăm mai jos e spicuită dintr-o serie de articole asupra marelui artiste, pe care un cunoscut ziar-

rist american, d-l Sydney Sutherland, le-a redactat, cu binevoitorul concurs al vedetei, care i-a povestit diferite episoade din viața ei.

PĂRINȚII

În 1893 se stabili în micul orașel Springfield un tânăr, angajat casier la un magazin din centru. James Gish — așa se numea —, era blond, subțire, ochii îi erau cenușii, iar înfățișarea dulce și plăcută.

Mergând după încasări, prin împrejurimi, cunoscu într-o zi pe frumoasa Marry Robinson Mc Connall, cu care se și căsătorii, când ea implini optsprezece ani.

Locuiau într-o modestă căsuță, depe Sott street, când văzu lumina zilei primul lor copil, Lilian. Era în 1896. Familia mărită cu încă un membru, cerea mai multă cheltuială, așa că James Gish se mută la Dayton, unde deschise o mică cofetărie. Aci veni și o a doua fetiță, Dorothy.

Fugind de sărăcie la Baltimore, James Gish se îmbolnăvi de pneumonie și muri, lăsând în mizerie pe Mary cu cei doi copii.

După ce strânse câțiva bani, conducând un magazin din acest oraș, Mary Gish se mută cu Lilian și Dorothy la New-York.

GLADYS SMITH ALIAS MARY PICKFORD

După multe căutări Mary Gish fu angajată mai mult pentru frumusețea ei (avea 25 de ani) ca artistă de mâna doua, la un sărăcăcios teatru periferic. Într-o pensiune,

familia Gish făcu cunoștință cu familia Smith, care se compunea din Gladys Smith și cei trei copii: Gladys, Lottie și Jack. O strânsă prietenie se stabili între cele două familii, pe care soarta vitregă le unea și mai mult. Cu privire la această camaraderie, Lilian povestește:

„Gladys purta o rochie până ce îi devenea prea mică; pe urmă mi-o trecea, iar după ce era purtată și de mine, rochia devenea proprietatea lui Lettie, pe urmă a Dorothy-ei și în fine în aceea a lui Jack, — care n'a fost, după cum vă puteți închipui, îmbrăcat ca un prinț”.

„Eram pe atunci la vârsta frumoasă de șapte ani. Mama socoti că sunt destul de mare, ca să-mi câștig pâinea pe scenă; moștenind prima rochie a Gladys-ei, i-am luat deasemenea și rolurile ei, care începeau să nu mai convie anilor pe cari îi avea.”

„Cred că e timpul de a vă spune că iubita mea prietenă Gladys, e foarte cunoscută actualmente, sub numele de **Mary Pickford**. (Managerul David Bellaco i-a dat acest nume când extraordinara sa frumusețe și talentul său de primul ordin, valorau un loc pe scenele de primul rang.)”

DEBUTUL PE SCENĂ

„Am debutat pe scenă, într'un orașel cu numele profetic de **Rising Sun** (Soarele răsare), și a cărui populație era de circa 5000 de suflete. Se juca o veche melodramă, a cărei principală scenă senzațională se petrecea într-o carieră de piatră, care trebuia să sară în aer, împreună cu mine. Era nevoie, ca în timp ce manechinul mă înlocuia, să mă ascund după o rocă. O secundă înainte de explozie, junele-prim se cobora pe o frânghie și mă salva la timp. Noi n'am repetat scena și, din nenorocire, dinamita explodă prea devreme, aruncând manechinul într-o parte, iar pe mine într'alta, în vreme ce junele prim cădea de pe frânghie. În acest timp sala întregă nu mai putea de râs și aplauda incontinuu”.

Viața de artistă Lilian Gish o petrecu în sărăcie și făcând turnee obositoare cu melodrame, cari erau totdeauna presărate de scene „senzaționale”, ca cea de mai sus.

Lilian și Dorothy erau mari, când împreună cu mama lor se prezentară în a paisprezecea stradă, numărul unsprezece, unde turna D. W. Griffith pentru compania „Biograph”.

ANGAJAMENTUL ȘI DEBUTUL ÎN FILM

Aci, marele regisor le angajă, în urma recomandății Mary-ei Pickford, steaua care începuse să apară pe orizontul cinematografului american. Fiind mulțumit de încercare, Griffith duse pe fete la Hollywood, — atunci un orașel fără importanță, unde le angajă în comptul firmei „Triangle Film Corporation”, care cuprindea trei companii independente una de alta.

Prima era sub direcția lui Thomas Ince și se compunea din Bill Hart, Charles Ray, Billie Burke, Evid Bennet, Dorothy Dalton și Frank Keenan.

A doua avea ca șef pe Mack Sennett, care turna numai comedii, având în trupă pe Charlie Chaplin, Gloria Swanson, Wallace și Noah Beery, Mabel Norman și Ford Sterling.

La fine a treia, a lui Griffith, cuprindea pe Lilian și Dorothy Gish, Mac Marsh, Blanche Sweet, Bobby Haron, Douglas Fairbanks, Norma și Constance Talmadge, Herbert Free, Miriam Cooper și Jack Pickford.

La acest angajament, Lilian primia 50 de dolari pe săptămână, iar Dorothy, fiindcă lucra numai trei zile pe săptămână, 25 de dolari.

Griffith, fiind regisorul care a introdus-o pe Lilian Gish în studio, se obișnuiește a se

spune că ea ar fi eleva acestui regisor. În această privință Lilian spune:

„Sunt socotită în general ca o elevă a lui Griffith și nu pot fi decât mândră de asta, cu toate acestea, pentru respectul datorat lui trebuie să spun că am turnat toate primele mele filme sub direcția lui Tom Sullivan și Cristie Cabane și cunosc destul de bine materia, când am început să lucrez direct cu Griffith”.

„Natural, Sullivan și Cabane erau sub controlul lui Griffith și în acest sens erau sub conducerea lui, dar n'am înțeles încă dacă realmente cu el decât în „Pentru independență”.

Primul meu film la Hollywood a fost „Crunul și trandafirul”. La această epocă numele artiștilor nu apărea pe ecran; toată lumea lucra anonim.

În timpul războiului, Lilian Gish a turnat în Europa, sub conducerea lui Griffith „Intoleranță”. Ea a încercat și regia, dar a fost împiedicată de a-și termina primul ei film.

„O femeie care își schimbă bărbații”, din cauze materiale, independente de voința ei. Imediat după război, Lilian Gish a părăsit compania lui Griffith, păstrând însă prietenia lui, și a fost angajată a mai multor case, pentru care a turnat mai multe filme. Dinure acestea, cele mai însemnate sunt **Sora Albă, Romolo, Boema și Liliu Roșie**, — azi contează ca una dintre cele mai mari vedete ale ecranului.

Ecouri cinematografice

DUPĂ STATISTICELE secțiunii cinematografice a departamentului comerțului al Statelor-Unite, s'au exportat, în 1927, **69.598.515 m.** de filme cinematografice. Acesta e cel mai mare export de la 1919 (61.000.000 m.) încoace. Din cantitatea de mai sus 66.763.820 m. sunt filme pozitive, iar 2.834.695 m. filme negative. Cel mai bun client al Statelor-Unite e America latină, care a importat în 1926, 22.077.798 m., iar în 1927, 24.846.713 m. Urmează Europa (18.938.617 m. în 1926 și 20.853.837 în 1927); Extremul Orient (16.622.105 m. în 1926 și 17.644.784 în 1927); și Africa (1.017.103 m. în 1926 și 1.164.831 în 1927).

În legătură cu datele de mai sus mai dăm câteva amănunte procurate de **Buletin mensuel de la Chambre de commerce française de New-York**. După această publicație, exportul de filme americane în Europa e în plină creștere, cu tot avântul pe care l-a luat producția de filme în diferite țări europene. Însă și popularitatea cinematografului crește fără răgaz. Noi și spațioase săli construite și amenajate după sistemul american, se deschid în toate părțile. În timpul anului 1927 s'au edificat s'au reconstruit în toată Europa nu mai puțin de 733 cinematografe. Toate aceste săli au o capacitate de 400.000 locuri. Germania stă în frunte cu 280 săli și 130.000 locuri; pe urmă Franța cu 68 săli și 50.000 locuri.

În toate țările europene, industria națională cinematografică, nu încetează să se desvolte. Chiar și cele mai mici țări, caută să-și întemeieze o producție de filme naționale. Luându-ne după cifrele furnizate de d. Cauty, comisar al comerțului american s'au produs în Europa, în anul trecut, 400 de filme. Majoritate provine din Anglia, Franța și Germania.

DEPARTAMENTUL CINEMATOGRAFIC al Camerei de comerț din Viena a dat publicării următoarele date statistice. S'au importat în Austria în 1927, 396 filme de prima categorie și 732 de categoria doua. Din prima categorie sunt 197 americane, 140 germane, 28 franceze și unul englez; iar din a doua categorie, 408 americane, 148 germane și 119 franceze.

BERLIN

Simfonia marelui oraș

„Simfonia marelui oraș”, Walther Ruttmann a căutat să redea viața de zi cu zi de noapte a Berlinului, cu sărăcia și boala lui.

Filmul, în marea majoritate compus din impresii din cele mai îndrăznețe și se întrec chiar și pe ale „Ultimului Om”.

are un ritm vertiginos, care nu reprezintă decât viața modernă a marelor metropole.

Acum de curând, s'a reprezentat și la Paris, unde a atras elogiile cunoscătorilor. La noi nu credem să fie adus, nefiind un film de „cassă” care să tenteze pe editorii noștri.

Poșta Cinefilelor

V. Panaitescu. — Pentru ERNST VEREBES, vezi Realitatea Ilustrată n.-r. 29, Paul Hardy. Într'un număr apropiat veți găsi „Figurile Ecranului” ceea ce doriți.

Marioara Vasiliu. Vezi mai sus. Nu-l cunosc nici personal și nici din vedere pentru a putea da un răspuns precis întrebării tale.

Gh. Adăraș-Tătărași. — 1. Până să faci rău „să ai” talent și noroc. (Se poate și fără primul, dar să ai mult de al doilea. Sunt cazuri). 2. Nu știu. 3. E un film românesc realizat de dl. Ion Sahighian. 4. La Paris. 5. În Rusia, localitatea nu mi-o reamintesc. 6. A fost este și cred că va fi o parte din cinema. 7. Sunt chestii fără importanță la care nu știm să răspundem.

Dom. — Iată adresele, dar fi mai restrâns în cereri: IGO SYM: Wien v. Liebensterngasse 31; MARIA PAUDLER: vezi R. I., Lily A.; LEE PARY: Berlin Charlottenburg, Waitzstrasse 13; MARY KID: Berlin Charlottenburg, Kurfürstendamm, 33, Kurfürsteneck; BETTY BALFOUR: 41 Gravenhorst, Willesden N. W. London; GEORG ANDER: Berlin Friedenau, Wieshadestrasse, 5.

Victor Ica. — „Mabuse” e titlul unui film, al cărui rol principal, doctorul, era jucat de artistul german RUDOLF KLEIN SMOLKE, care continuă să joace încă, în Berlin. Se află actualmente la Berlin-Lichtstrasse, Hortensienstrasse 15.

Gh. Delastina. — 1. WERNER FUETNER: Berlin-Halensee, Paulsbornerstrasse.

se, 1. German. 21. 2. Numai de teatru așa că nu vă pot satisface cererea. 3. Betty Balfour adresa mai sus. Englezoaică. 4. Nu cunosc numele acesta. Restul în numărul viitor.

Piverth-Galați. — RAMON NOVARRO: c/o The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood Boul., Hollywood City, U. S. A.; LIVIO PAVANELLI: Berlin W. 62, Kalkautherstrasse 16; LILIAN GISH: The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood Boul., Hollywood City, U. S. A.; LIA DE PUTTY: The Standard Casting Directory, 616 Taft Building Hollywood Boul. Hollywood City, U. S. A.

O. Novi. E interzis a da în vileag. Dante Ceschina Wilanez. — Al doilea vă e compatriot (între R. N. și H. L.) și-l chiamă Livio Pavaneli. Primul, nu.

Grigorică Burdea. — 1) Acest artist n'a mai apărut de mult. Dealtfel, era egal ca joc în mai toate filmele. 2) Rog, comunică cine este acest Frantz Spira, căci n'am auzit de el.

Luzy Ionescu, Moreni. — Ben Lyon: c/o The Standard Casting Directory, 616, Taft Building, Hollywood Boul., Hollywood, Calif. U. S. A. 2. Într'un număr apropiat vă voi satisface dorința.

Mira și Fox. — 1. Vezi răsp. precedent. 2. Ivan Mosjoukine; vezi R. I., 28, C. Dumitrescu. 3. Nu cunosc adresa Nitei Naldi.

Sapho. — Am organizat un concurs de fotografie în anul trecut. Trimiteți o fotografie recentă precum înălțimea, taliei, greutatea, culoarea ochilor și părului vârstei.

Elsa Glasberg. — Harry Halm: Berlin-Halensee, Westfälischestr. 31.

Când râde publicul mai mult?

de HARRY LANGDON

Foarte puțin cunoscut la noi, comicul Harry Langdon, care a fost asemeni cu genialul Chaplin, spune următoarele:

„Când am fost invitat să răspund la această întrebare, m'am făcut astfel ca să fiu liber câte-va zile și nu m'am ocupat cu nimic altceva decât cu osteneala de a mă gândi.

Pierdusem întrucâtva acest obicei, dar încetul cu încetul m'am deprins iar, și am ajuns la un rezultat cu totul surprinzător: „La cari scene din film râde publicul mai mult?”... Păi... la cele hazlii!”

Și în interesul colegilor mei, cari pun pe elementul tragic mai mult teme decât mine, trebuie să mărturisesc că această constatare pare foarte îmbucurătoare.

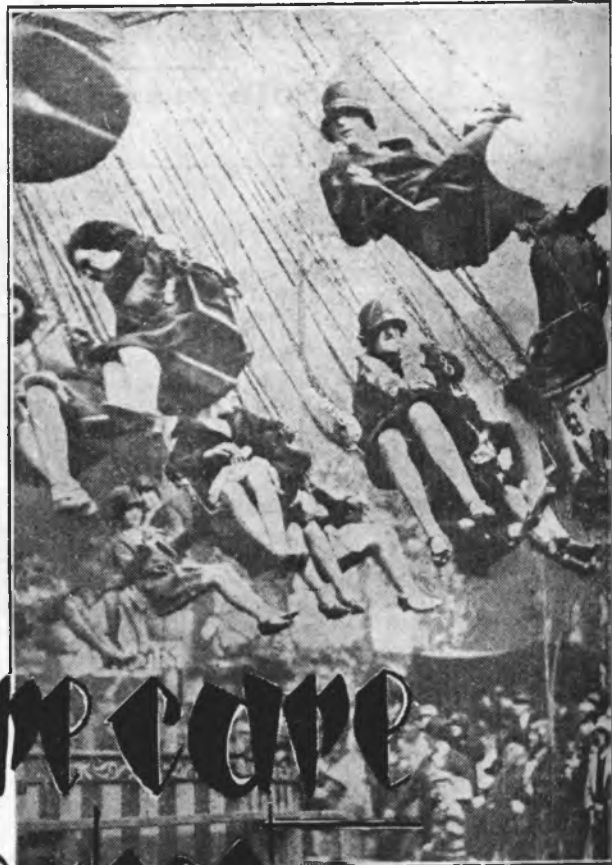
Mult mai dificil a fost să mă lămuresc ce este „hazliu”. Dacă lucrul acesta ar fi atât de ușor, autorii mei de scenarii, și nădăjduiesc și Dv., deci și eu, am fi mult ajutați. Socotesc primejdios în tot cazul să inversez prima afirmație și să cred că totul la ce se râde, este și hazliu.

Când bunăoară, într'un film, m'am străduit să fiu serios, oamenii s'au prăpădit de râs. Or, dacă-mi este permis să vorbesc și eu odată serios, fără ca Dv. să râdeți de mine, apoi trebuie să afirm că scenele cele mai hazlii și mai stârnitoare de râs sunt acelea în care publicul își poate exprima bucuria de necazul altora.

„Doamne, ce prost e!” — zic spectatorii — „Când tună și fulgeră, el vrea să telefonizeze sau să se bărbierească; cu siguranță că o să se taie!” își zice publicul (și râde).

Impotriva unei furtuni marine, eroul lupta cu pietre, și când acestea, au fost aruncate înapoi de vijelie, au căzut — cum e firesc pe interpret. Interpretul în cazuri de acestea, din păcate sunt totdeauna eu. Bineînțeles am plăns din cauza cucuiului ce mi s'a făcut căci acum pot destăinui că cele ce s'au întâmplat, în filmul respectiv, au fost contrarii celor pregătite: în scenariu era prevăzut că furtuna avea s'o ia la sănătoasă în fața pietrelor mele, dar în studio, dintr'un motiv inexplicabil, pietrele au căzut de pe mașina de vânt, înapoi pe pământ, și tocmai pe bucățica de loc pe care mă aflam eu. Am băgat atunci de seamă că nu numai publicul, ci și prietenii se bucură de nenorocirea altora. Colegii râdeau, mașiniștii zămbiau, iar operatorul continua să învârtască manivela, de par'că nimic nu s'ar fi întâmplat.

Ei, bine, dacă pe baza acestor experiențe urmează să răspund la întrebarea ce mi s'a pus, trebuie să constat că publicul, bucurându-se de nenorocirea aproapelui, râde cu mai multă poftă atunci când actorului nu i vine de fel să râdă”.

Femei despre care se vorbește

Din zi în zi autorii de filme sunt puși în incurcătură mai mare: nu mai găsesc subiecte. După ce-au epuizat toate romanele vechi și moderne, dramele clasice, operele și operetele, nesățiosul ecran rămâne fără temă. Astăzi e tot mai greu de găsit o carte bună care să nu fi fost încă adoptată filmului.

Cu toate acestea există un domeniu destul de bogat care n'a fost încă exploatat: viața adevărată, întâmplările de toată ziua, care de cele mai multe ori, fără intervenția fantaziei romancierului se prezintă mult mai palpitant decât toate subiectele imaginare.

Unde se găsească aceste frânturi de viață? Sunt oglindite în reportajele scurte ale gazetelor, adesea în câteva rânduri. Și, bine înțeles, cele mai interesante sunt acele în care tema e vecinica „femeie”. Căci femeia din totdeauna a interesat în mod deosebit pe imensa majoritate a omenirii și nu obo-

dă în cercul celor mai mari forțe industriale: s'a căsătorit cu fiul directorului general al societății A. E. G. din Berlin. Să ne dăduim că această căsnicie de dragoste va dura mai mult decât celelalte de același gen.

Dragostea tânărului prinț Lobkowitz, avut un sfârșit tragic. El a făcut cunoștință la Viena cu frumoasa dansatoare Olga Kertowna, unde dânsa apărea într'un sketch fantastic și s'a îndrăgostit de ea. Aniambii au plecat la Cannes în călătorie de plăcere. Aci dansatoarea a găsit un prieten mai bătrân și în urma acestui fapt a încrecat presiune supra prințului îndrăgostit: „Mă iei în căsătorie, ori te părăsesc pentru vechiul meu amic”.

Lobkowitz era gata să ia pe dansatoarea de soție, dar familia s'a opus din toate prilejurile la această mesalianță și a amenințat-

sim să vedem în câte feluri se joacă soarta cu viața omului. Și e de un interes și mai mare să vedem chipurile femeilor despre care se vorbește. Am făcut aci o alegere a femeilor al căror nume s'a pronunțat în lunile trecute.

Îată mai întâi pe d-na Ehrlich, prima femeie care a întovărășit pe un ucigaș la eșafod. Fără îndoială c'a dat dovadă în această împrejurare, de mult calm și sânge rece. Infățișarea ei este aceea a unei mari burgheze franceze în care nu se poate celi energia.

Adorabilă apare însă micuța marea artistă de cinematograf Anna May Wong, care dela Berlin a plecat la Londra spre a turna câteva filme europene.

Merită toate felicitările dansatoarea Manu Ley din Viena care a izbutit să pătrun-

...nunciatori.

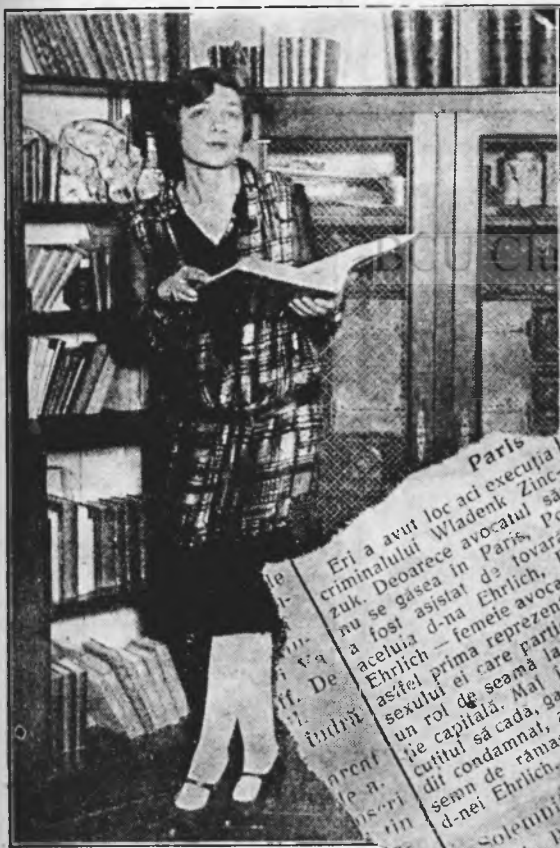
Sinuciderea tânărului Lobkowitz

Misterul care învâluie moartea tânărului Lobkowitz, care s'a sinucis la Cannes, începe să se lămurească. După toate bănușile e vorba de epilogul unei drame frumoașă dansatoare ruse **Olga Kostrowa** și a și avut relațiuni intime câteva timp cu dânsa. Ultimele zile le-a petrecut la Praga. Dar familia Lobkowitz, care a avut pe vremuri un titlu prințiar, s'a opus la această legătură din răspuțeri și l-a înținat într'un sanatoriu austriac. Când a fost eliberat, a venit la Cannes unde s'a sinucis.

...Eri, la ora 3 jum. dimineața, d-ra Dorange, însoțită de sublocotenentul de artilerie de la Sibiu și de un grup de oșteni al reg. artileriei din Ploiești, a plecat din Ploiești-București, după o noapte de călătorie, spre Paris-București, de peste 800 km. călătorește pe calul ei „Le Miroir”.

...D. B. ...rea curatoarea **COVANTARU** ...**IANU** ...La născuțului lui ...răd, întârzierea ...opriți în actuala ...monumentului ...la, abături ...Franța, ...tubul și

...Paris

Eri a avut loc aci execuția a ... criminalului Wladenk Zinck ... nu se găsea în Paris, Pole ... a fost asistat de tovarășul ... a celui d-na Ehrlich. D-na ... așfel prima reprezentantă a ... sexului ei care participă cu ... un rol de seamă la o execu- ... de capitală. Mai înainte ca ... cutitul să cadă, galantul ban- ... dit condamnat, a sărutat în ... d-nei Ehrlich.

...Solemnitatea a fost ... dit priorului Zaltan ... d-nei Ehrlich.

...Una dintre cele două Do- ... lly Sisters am făcut să sara ... banca la jocul de ruletă. Ea ... a jucat de 17 ori la rând pe ... rosu și...a câștigat de toate ... dățile. Banca a trebuit să-și ... aduca rezerve în trei rânduri. ... Miss Dolly a câștigat încă o ... un câștig mare în sala de ... Trenzi-et-quarante, unde a ... luat printului de Monaco, ... respectiv lui Basil Zaharoff, ... proprietarului băncii de joc ... Monte Carlo, alți 450.000 ... franci.

Jenny Golder, celebra stea de varieteu, și-a pus capăt zilelor, deoarece viața trăită fără prietenul ei Alfred Loewenstein, i se părea insuportabilă.

pe prinț să-l închidă în casa de nebuni și să-l pue sub interdicție.

Desnădăjduit, tânărul prinț s'a sinucis. Dar și femeile — mai rar poate — sunt capabile de dragoste adâncă și dezinteresată. Mult sărbătorita stea de varieteu Jenny Golder s'a sinucis de dezașperare că murit prietenul ei, bancherul Loewenstein. Și frumoasa artistă nu banii lui Loewenstein îi regreta, căci ușor și-ar fi putut găsi prieteni încă mai darnici.

Însă nimic nu-i mai complex ca sufletul de femeie și acțiunile acestora nu pot fi totdeauna explicate și motivate. Uneori sunt tot atât de îndrăznețe și energice, pe cât sunt de obicei de fricoase și lipsite de voiață. Iată bunăoară pe Miss Nancy Millar, o tânără americană care se căsătorește cu maharadjahul din Indore. Acesta un om foarte conservator a pus ca primă condiție

viitoarei lui soții să treacă la religia hindusa și Miss Millor și-a sărbătorit nunta după ritualul hindus. Partea gravă a acestei căsătorii neobicinuite, e că în cazul când s'ar întâmpla ca maharadjahul, — care e cu 15 ani mai în vârstă decât soția sa, — să moară înaintea acestuia, miss Millor ar fi pusă în tragica situație de a se lăsa arsă de vie, deodată cu cadavru bărbatului ei.

Acțiunea dansatoarei indiene miss Coiatry, care a învins în raidul de călătorie Paris-Nissa (circa 800 km.), sau a d-șoarei d'Orange care-a venit călare dela Paris la București, sunt dovezi de energie și putere de voință care arată sub încă un aspect, **Femeea** atît de variată și de interesantă.

Și astfel ca într'un film se perindă întâmplările vieții, oferind cele mai bune teme autorilor de cinematograf.

La munte sau la mare

Pe plaja dela Mamaia; dans ritmic in aer liber; pe vapor spre Sulina; mulaj făcut pe plaja dela Mangalia de căpitanul...; copil pe plaja dela Mangalia; in unda mării; băiat sau fată?

Dacă vi s'ar da posibilitatea alegerei, ce-ați prefera? In ce găsiți plăcere mai intensă; să vă cădărați pe piscurile ascuțite ale munților semeși, sau să vă cufundați trupul în valurile necentenite ale mării nesfârșite?

Veți răspunde desigur asemenea copiilor, cari sunt îndemnați să aleagă, între două lucruri deopotrivă de bune: „și dintr'unul și dintr'altul”, — „și la mare și la munte”.

„Atât muntele cât și marea au frumusețile lor, n'are rost să încerci o comparație între ele”, ne spunea, în mod sentențios, un domn profesor. „Poți fi îndrăgostit de munte și să-ți placă tot atât de mult marea.”

Un poet care asculta aceasta, n'a pierdut prilejul unei figuri stilistice contrazicând pe profesor: „muntele e un prieten rece, marea

e o amantă pătimașă și geloasă: ea nu îngăduie împărțirea dragostei. De aceea: ori marea ori muntele!”.

„Bine înțeles că preferata mea e marea, întinsul nesfârșit, valurile spumoase, culorile mereu variate, desfătarea pe care o ai când te cufunzi în brațele ei moi...”

„Nimic nu se compară cu muntele îngândurat, care-și pierde fruntea în nouri. La fiecă cotitură un aspect nou, încă mai frumos ca precedentul, adâncimea spăimântătoare a prăpastiilor, sursurul pârânelor sau mugetul apei în profunzimi unde lumina nu pătrunde, stâncile ascuțite și lucii, cordii, deși și tainici...”

„Marea se oferă; muntele e nepăsător: trebuie să te obosești, să te cațări, să alergi

spre a-i găsi frumusețea. Și apoi răsfoiește orice revistă ilustrată, vei găsi mult mai numeroase fotografii luate la mare, pe plajă, pe când dela munte...”

„Nu cumva vrei să spui că marea e mai „fotogenică”.—Sunt mai numeroase fotografiile la mare, pentru că se fotografiază oamenii, nu marea. Frumusețile muntelui nu sunt accesibile oricui și apoi, pe câtă vreme marea poate fi decor pentru oameni muntele e mai mândru, nu se pretează la aceasta. Rămâi trei săptămâni la mare și vei vedea că e vecinic aceeași, neschimbată. Muntele însă...”

„La munte, nu muntele propriu zis e atrăgător ci clima, aerul. Excursiunile vor fi având farmecul lor, dar admiri mai tot-

Fotografii făcute într'o excursie pe munți de către d. Ghica Vasile: 1) la schitul Ialomicioara din Bucegi; 2) priveliște neasemuit de măreață pe care o înfățișează cheile Orzei din Bucegi; 3) efect de lumină la intrarea în peștera Ialomicioara; 4) pe Valea Breia lemnele tăiate în pădurile munților sunt duse pe plute; 5) râul Breia din Valea Caprei (Făgăraș). Fotograful a izbutit să prindă o plută alunecând pe undele apei.

de-auna cerul: apusul și răsăritul soarelui, dar nu înălțimile și văile.

Marea vorbește, pentru toți câți îi pricep graiul: prezintă un orizont larg, într'însa nezi înfinitul.

„Dar muntele?! Te pierzi în el! Acea tăcere solemnă, care te cuprinde, arată căt de mic e omul în fața sirei mărețe. Muntele e neîntrecut!

Dar celdălt nu se dete bătut:

Ca să curmăm o discuție ce amenință să nu sfârșească, vreau să atrag atenția asupra unei observații, pe care am făcut-o:

Coasta Rivierei e locul care prezintă înfinitul mărei, la poalele munților înalți. Bdn cile prin parcuri, teraselele cafenelelor, scaunele barurilor sunt îndreptate toate spre mare și niciodată spre munte. Ce rezultă din aceasta?

Că majoritatea, că toți oamenii, admird

de preferință marea, și în fața valurilor verzi pline de spumă albă, întorc spatele munților.

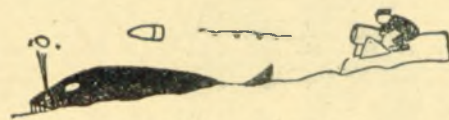
Dar întrebarea noastră: „la munte sau la mare?” tot nelămurită a rămas.

Desigur că și muntele și marea își au îndrăgostii lor. Să ne bucurăm că firea oferă aceste comori de frumusețe și să le admirdm de câte ori avem posibilitatea s'o facem.

N. C.

...în 1890 fotografia pe care o reproducem a produs scandal. Spre a putea prinde acest instantaneu, care înfățișează pe cuconițe în costum de plajă (!) fotograful a fost nevoit să facă găuri în gardul despărțitor.

Azi și odinioară

La plajă la Mamaia, oricine poate admira, în voe siluetele adorabile ale vilegiaturistelor, în costum de bae.

Cum se scaldau acum douăzeci de ani

Cum se scaldă azi copiii în mare și...

Cel mai tare om din lume își va atârna uneltele în cui...

Figura inteligentă și atentă a lui Tunney

In tot timpul celor unsprezece rounduri ale match-ului dela New-York, Gene Tunney, și-a dominat cu totul adversarul, ceea ce nici n'a surprins pe spectatori.

Tunney a fost încrezător în forțele sale și fără a și neglija antrenamentul, el nu

Heeney în gardă

și-a modificat felul lui de a trăi în tot acest timp. Astfel l-am putut vedea pescuind și plimbându-se în barcă chiar câteva zile înainte de luptă. Și acum liniștit și prea bogat, Tunney va veni să se plimbe în Europa.

Tunney, campionul mondial de box la greutate mare, după ce l-a învins și pe Heeney, e hotărât să-și încheie cariera de boxer ca să vină la Londra spre a studia științele.

Raidul incomparabil

Nu Rachelle D'Orange, nu toți câți fac înconjurul lumii vânzând cărți poștate ilustrate, ci exploratorul René Caillie, numit cu multă dreptate „învingătorul dela Tombuctum”, care a mers acum 100 de ani pe jos din Guinea până la Maroc, prin Tombuctu, străbătând o țară necunoscută, ostilă în care își risca în fiecare zi de zece ori viața, a făcut raidul cel mai îndrăzneț.

Fără nici un ajutor din partea publicului pe care însucseseră celor mai bogate expediții l-a descurajat, a plecat singur, în urma unei caravane de vânzători negri, fără a-i incomoda, fără bani, și întrebunțând neînsemnatele lui economii în această întreprindere.

Astfel a putut cumpăra mărfurile necesare spre a plăti ici și colo, ospitalitatea gazdelor sale.

Această călătorie care nu a fost decât un lung martiriu, a fost susținută numai grație puterii fizice și morale a lui René Caillie. Cu picioarele rănite, cu chipul desfigurat de scorbut, amenințat tot timpul de fiare el sosi în cele din urmă la Tombuctu, în Aprilie.

S'a rentors apoi prin Sahara, în perioada cea mai secetoasă a anului. Vântul Sirocco, nisip arzător, căldură insuportabilă, nici un pic de hrană și mai ales setea, setea îngrozitoare. Colac peste pupăză Caillie avea de îndurat cruzimea călăuzelor, era lovit cu pietre, era înțepat cu spini, au încercat chiar să-l vândă ca sclav, iar dânsul în dura totul în tăcere.

Despre acest erou doi literați francezi au scris o carte, acum de curând: „Viața lui René Caillie”, care înseamnă pentru fiecare o pildă de voință și energie.

— Te rog domnule să-ți astâmperi javral
— Vă rog de-o mie de ori să mă iertați.
mi-e imposibil să-l stăpânesc, când vede oase.

Un avion salvează dela moarte sigură, o turistă

După splendida operă de salvare, înfăptuită de aviatorul suedez Lundborg, iată că se anunță acum un original mod de salvare, datorit ingenuității unui aviator francez, anume Thoret.

Acesta tocmai trecea în zbor Montblancul, când zări la o mare înălțime, pe o turistă care făcea semne disperate cu o batistă.

Thoret înțelese despre ce era vorba și înapoiindu-se la aerodromul din Chamonix puse să i-se picteze pe aripile avionului următoarele cuvinte: „Rămâneți pe loc! Nu plecați mai departe. Vă vom salva!” apoi se urcă iarăș din nou în avion și sbură până de-asupra turistei, dându-i în acest mod de știre, că o echipă de călăuzi e în drum spre ea.

Într'adevăr peste vreo două ore, o echipă de alpiști ajungeau la locul indicat, unde au transportat apoi la spital atât pe turistă, care avea un picior scrântit, cât și pe tovarășul ei, acesta foarte grav rănit.

Reclamă americană

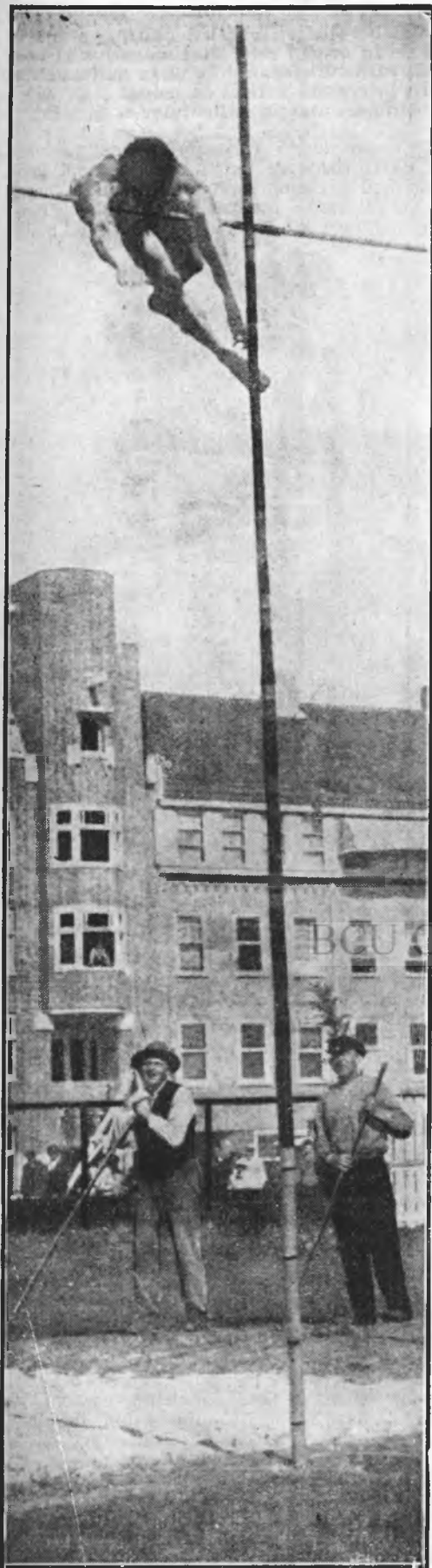
Trupurile svelte sunt atrăgătoare și ochii le caută. Americanii înțeleg să exploateze în folosul reclamei, toate slăbiciunile omenești. În lupta pentru alegerea de președinte, au pictat pe umerii și pe pieptul femeilor frumoase, chipurile candidaților, cărora li se face astfel o propagandă eficientă.

Polițistul sportsman

Un polițist belgian a observat într-o zi pe celălalt mal al Escaut-ului, indivizi a căror „agilitate” dădeau de bănuț. El s'a înarmat cu un ochian și observă că cei doi indivizi țineau jocuri de noroc pentru publicul naiv. Agentul era încurcat, știind bine că dacă va încerca să se îndrepte către delincvenți, cu mijloace normale — rechiziționând de pildă o barcă-motor — după ce o va fi găsit — până să traverseze astfel largul fluviu, se expunea să piardă preda înainte de a fi pus mâna pe ea. Deci, nimic, nici două, se desbrăcă; se aruncă în apă și ajungând la Tête-de-Flandre, se năpusti asupra vânatului. El nu putu areca decât pe unul, ceilalți fugind care încotru. Dar mulțumită celui prins îi vor cădea în mână și ceilalți, astfel datorită spiritului sportiv al agenților, justiția va triumfa.

Un adevărat sbor prin aer

Pickard (Canada) a sărit cu prăjina la Olimpiada din Amsterdam 4 m. 10.

O reușită fotografie a campionului și campioanei de înot, luată în libertate.

OLIMPIADA AMSTERDAM 1928

Dr. Peltzer a luat locul I la Olimpiadă în alergarea pe 800 m.

Hirschfeld al treilea în aruncarea greutății.

Ioan Tănase, după ce a participat la cea de-a 100 Olimpiadă ca... spectator.

Admirabila echipă de foot-bol a Uruguayului

DIFERITE PREGĂTIRI PENTRU RECORDUL MONDIAL

Femina

Vacanța în căsnicie

Eo propunere care se bucură de a-deziuni frenetice din partea unor oameni de vază și cari — ceiașe poate mai însemnat în această chestiune — duc o căsnicie foarte bună.

Vacanța căsniciei e o reformă care propune, ca pentru un timp, o lună pe an, de pildă, soții să se despărță, trăind fiecare cum îi place, pentru ca apoi să ducă iarăș mai departe viața în comun, însă o arecum reîmprospătați, având a-și spune mai multe, dornici de a fi iarăș împreună. d-a-și împărtăși reciproc bucuriile și neazurile.

Bernard Shaw, care, după cum se știe, ducе un trai ideal cu soția lui și André Maurois, căsătorit pentru a doua oară, cu o femeie superioară, excelentă mamă a copiilor săi vitregi, perfectă gospodină, descendentă dintr-o familie de literați, ca să nu numesc decât pe acești doi, sprijină cu entuziasm noua idee.

Și în adevăr: eu nu-mi pot închipui, ca doi soți, cari trăesc veșnic laolaltă, cari se văd mereu de câteva ori pe zi, cari împart ani de-a rândul același pat, același masă să ducă o căsnicie bună. E imposibil să nu intervie plictiseala, acest mare dușman al conviețuirii, și prin aceasta dorul după senzații noi.

„E ușor a scrie versuri când nu ai nimic de spus” a zis poetul, dar e nespun de greu să trăiești cu cineva laolaltă, căruia nu mai ai nimic să-i spui, prin faptul că ești mereu împreună cu el. Sunt atât de multe persoane, cu care poți sta de vorbă și atât de puțini oameni, cu cari să poți tăcea împreună! Poate că tinerii, cari se leagă pentru o viață întreagă, ar trebui să încerce în prealabil, dacă pot tăcea laolaltă. Aceasta ar evita multora multe deziluzii.

Vacanța în căsnicie nu trebuie pusă în practică la o epocă în care viața în comun începe să se resimtă ca ceva obositor și plicticos. Când a început saturația, despărțirea, chiar vremelnică, e periculoasă: poate ducе ușor la infidelitatea conjugală, și nu acesta este scopul vacanței. Ea ar trebui aplicată chiar în primul an al căsniciei și urmată regulat.

După cum îți iei concediu dela slujbă, dela școală, dela tribunal, tot așa ar trebui să-ți iei concediu dela bărbatul tău sau dela nevasta ta. Rezultatul ar fi excelent: In perioada despărțirii perechea ar cunoaște nostalgia, dorul, voluptatea singurătății și chinul ei și s'ar regăsi după o lună de zile sau două prieteni mai strâns uniți, soți mai devotați, amanți mai pasionați.

Dar până să se generalizeze sistemul profund etic, are să mai treacă timp, și până una alta leacul plictiselei va fi găsit tot în adulter...

E. MARGHITA

— Ce crezi domnule! Am pozat ca model în fața multor pictori mari.

— In co fel, stimată domnișoară?

— Uite, de exemplu în „Cleopatra și șarpele”.

— Așa?! Și cine era Cleopatra?

Cele patru temperamente la băi de mare

SANGUINICUL

Aparentă de hercule, vanitos de bicepsul său. Spune că nu se teme de nimic și că nu i-e frică deloc de mare.

Când să intre în valuri, înaintează foarte prudent, chipul lui trandafiriu se face albastrui. Stă două minute în apă și ese tremurând tot.

Se îmbracă în doi timpi și trei mișcări și dă fuga să bea un ceai ferbinte...

FLEGMATICĂ

In viață, totul îi e egal. In fața mării devine însă brusc cocheta și frenetică.

Se aruncă în valuri cu un aer de profundă plăcere, dansează charleston pe nisipul plajii.

Despre ea se spune:

— „Are sânge de pește în vine; în apă se încălzește însă!”

COLERICUL

Egroaza vizitatorilor băilor de mare, nicio dată nu-și găsește cabina, arobant, cade ca un sac în apă, când toată figura i-se destinde. Zâmbetul îi e numai dulceață și blândete.

Innoată splendid și se roagă de toată lumea să se ia la întrecere cu el.

E de o amabilitate și de o bună dispoziție ideală, atâta vreme cât nu e pe uscat.

După ce și-a pus halatul peste tricoul de baie, devine din nou insuportabil, enervant și enervat.

MELANCOLICUL

Stă ceasuri întregi pe plajă privind pierdut la marea imensă.

Preferă zilele fără soare, cât de cât în-nourate.

Se lasă îngropat în nisip, de către copii, rămânându-i la suprafață numai capul.

Odată intrat în apă, nu ar mai ieși însă deloc.

Cu mare greutate prietenii îl scot din valuri, ducându-l pe jumătate mort de oboseală la hotel. Aci, se îmbracă numai decet, și dansează apoi o noapte întreagă.

Astfel schimbă apa temperamentele, toți se simt ca noi născuți, atunci când ies din răcoarea divină a mării.

Ce nu știe orice gospodină

Cum să utilizezi ciorapi vechi

Ciorapii se rup de obicei în vârf și la călcăe, rămânând buni în lungime. Se pot întrebuița în diverse chipuri, căci pe timpurile acestea de scumpete trebuie să ne gândim să facem cât mai multe economii și să nu aruncăm nimic.

Atârnaoarele pentru rochii, din lemn sau metal nu sunt practice pentru toaletele subțiri, căci lunecă ușor de pe ele și țesătura lor fragilă se roade. Le vom îmbrăca așa dar cu ciorapi vechi. Tăem partea inferioară, ruptă, strângem un capăt, băgăm atârnaoarea prin punga astfel obținută, cărligul îl străpungem prin ciorap, dar avem grijă să festonăm gaura, și coasem și capătul celălalt. Dacă ciorapul e prea lat, îl punem în două.

Deasemeni se pot face pungi pentru pantofi ușori: La un capăt facem un tiv, prin care petrecem o panglică, o etichetă pe care însemnăm ce fel de pantofi avem înăuntru: (sandale beige, pantofi de fir, etc.) ne va ajuta mult în călătorie.

Din partea de sus a ciorapilor putem coase cu nițică îndemănare bonete de baie foarte nostime: un desen brodat în culori multicolore îi va da o notă mai originală.

Moda la Paris

Colaboratoarea noastră Laura, se află la Paris în orașul celui mai mare lux și celei mai rafinate eleganțe de unde ne trimete acest interesant articol de modă.

Atragem atenția cititoarelor asupra lui.

S'ar crede că vara în toi, cu căldurile ei apăsătoare, ar fi gonit pe mai toate parizienele elegante, la munte sau la mare. Lucrul nu e tocmai astfel. Lumea Parizului, lumea bună, așteaptă sfârșitul lui Au-

gust luna „chic” pentru exodul de vară și până atunci orice pariziană elegantă, umbla din magazin în magazin și pe la marele case de modă spre a-și completa trusoul neapărat trebuincios unei sezoniste.

In primul plan stau rochiile de tricou.

Pentru plajele elegante, marii croitori parizieni au răspândit jersoul din fir de argint, amestecat cu fir de lână subțire ca mătasea.

Aceste jerseuri compuse adesea din trei bucăți (trois pièces), cuprind cazaca, jachetuța fără mâneci și jupa făcută, de multe ori din crepe de chine plisat exact ca în modelul pe care-l reproducem.

Culoarea cazacei e gri argintiu, cu pastile și bieuri în gri mai închis.

Pălărioara de fetru gri deschis e garnisită. E inutil să adăogăm că domnia feutruului continuă.

D'abia pe ici colo se văd câteva paiuri de bankock sau manilla dar și acelea adesea sunt combinate cu feutru.

Una din furorile modei e rochia de cretonne. Ea rivalizează cu cea de foulard imprimat, de voile georgette și de voile de bumbac imprimat. Tonurile uni, fără flori, pastile sau alte desene imprimate se poartă mult mai puțin.

De obicei aceste toalete se fac din crepe de chine, cum e cel de al doilea model al nostru. Din nuanța atât de favorită „beige rosé” ea e foarte simplu tarată. Panouri plisate în ambele părți o centură de piele și inevitabilul colier de cristal sau de margele „turquoise” foarte la modă, fac un ansamblu din cele mai deschise.

Nu sportul ci cochetăria întâi

Fotografia aceasta a fost luată în America — bine înțeles — unde la o cursă de cai, jockeyii erau femei

Din avion pe măgar

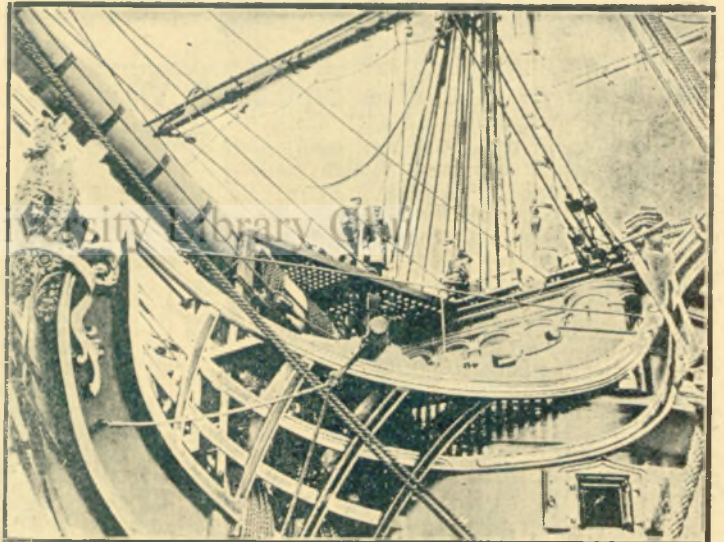
Intr'o Gymkhana engleză — sportul nou atât de gustat de poporul albionului — pilotul unui avion, complet echipat, era obligat să satisfacă cele mai comice îndatoriri.

Un raid original

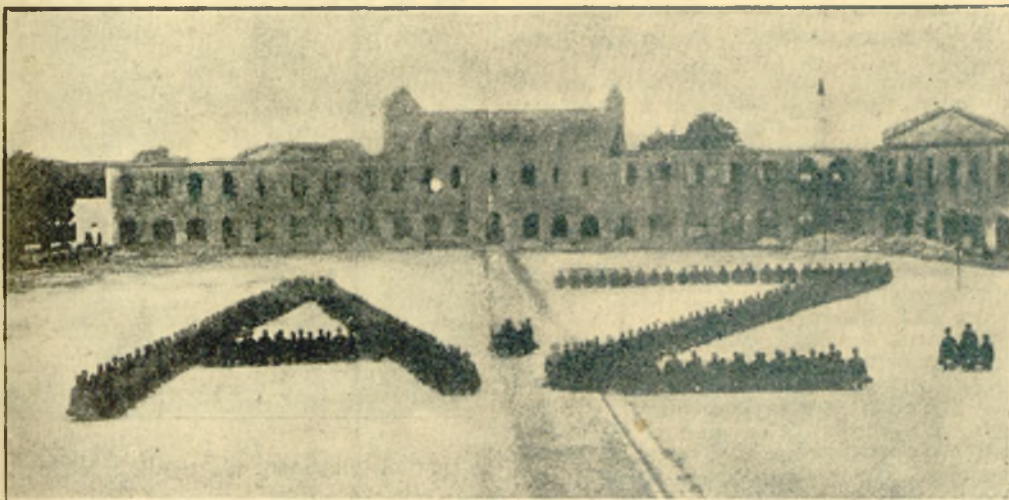
În primele zile ale lunii August, au trecut prin București italienii Uccelli Gaudenzio și Ioretti Elio, cari au întreprins înconjurul lumii cu automobilul lor primitiv. Au parcurs până acum 35.000 km.

Vizita Regelui Angliei la Portsmouth

Regelu' Angliei inspectând vasul de război „Victory”, care a fost reparat și se găsește actualmente în starea în care era înainte de lupta navală dela Trafalgar.

Din țara lui Achmed Zogu

La o paradă a trupelor albaneze, în capitala Scutari, soldații s'au orânduit așa fel încât să alcătuiască inițialele numelui lui Achmed Zogu.

Expoziția de desen de la Praga

La Praga s'a deschis cel de-al șaselea congres internațional de desen. Cu acest prilej delegația japoneză dela acest congres a oferit d-lui Masaryk, președintele republicii Cehoslovace, vaporizatorul de parfum din porțelan (Satsum Koro) în formă de casă japoneză, pe care-l înfățișează ilustrația noastră.

O nouă plajă la Cluj

Vedere generală a băii, în fața comunei Someșeni, la 5 km. depărtare de Cluj.

(Foto Bortș)

La Someșeni, lângă Cluj, s'a descoperit un teren de nămol bogat în iod. Prin îngrijirea d-lui dr. Stancu, s'a amenajat aci un bazin, unde locuitorii din împrejurimi, câți nu-și pot permite luxul unei cure la Tekirghiol, se pot lecu de scrofuloză, reumatism, etc.

Cât e de cald sub o pălărie ?

La Londra s'a măsurat zilele trecute temperatura, aflată sub o pălărie, pusă pe cap. Afară erau 23° căldură. După cinci minute, au fost scoase termometrele de sub o pălărie de panama termometrul înregistra 30° Celsius, sub o pălărie de fetru, gris-deschis 88° Fahrenheit, sub un joben gris 89° Fahrenheit o pălărie de fetru marron 94° Fahrenheit. Un clos de fetru albastru (pălărie de damă) a înregistrat 98° Fahrenheit, pe când un joben negru a înregistrat cea mai mare temperatură 103° Fahrenheit sau 39° Celsius.

PLAJA ARTIFICIALA

tratează copii anemici, rachitici, limfatici, slabi, convalescenți; adulți reumatici, artritici, adenite, forunculoze, sciatica, lombago, afecțiunile pielii și părului cu ultraviolete și infraroșii.

STRADA MIRCEA VODA No. 44
Telefon 349-81

Medici specializați. Precauțiuni strict igienice.

MIRESE ȘI LOGODNICI !

INTERESAȚI DE MOBILE

DIN OLTENIA ȘI DELA ȚARĂ

VA ÎNVITAM A VIZITA

EXPOZIȚIA NOASTRĂ DE MOBILE

PERMANENTĂ

Depozitul de Mobile „Victoria”

CRAIOVA

Str. Unreii (Palatul Minerva)

Mobile din Arad de prima calitate.
Prețurile efitne și favorabile

Vizita d-lui Buzdugan la Cluj

D. Buzdugan din Inalta Regență, a vizitat Clujul.

Fotografia noastră a fost făcută în fața muzeului etnografic. Regentul e întovărășit de d-nii profesor T. Vasiliu și dr. Vuia.

Ce face beția

Într'un sat X., în care se afla o judecătorie, se judeca mai demult un proces. Judecătorul având nevoie de depoziția unui martor, care nu era de față, trimise un ușier să-l cheme.

Martorul fu găsit bând într'o cărciumă și ușierul rămase la un pahar de vin cu el. Judecătorul trimise un al doilea ușier, dar și acesta rămase la băutura.

În cele din urmă se duse și el, dar cei trei bețiți îl convinseseră și pe el să rămână acolo și așa în ziua aceea nu s'au mai judecat procese în satul X.

Baia este gratuită, în anul acesta. În consecință, vizitatorii sunt foarte numeroși.

Mulțimea la bazin.

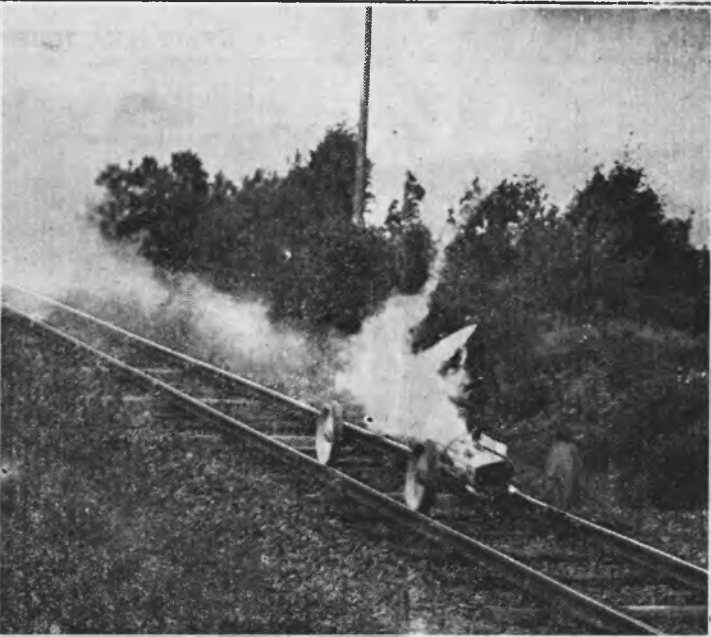
(Foto Bortș, Cluj)

Soarele binefăcător...

Într'un dispensar de copii, micii sugaci fac baia cotidiană de seară.

O noua incercare cu automobilul si racheta

Fără sgomot și în prezența unui număr restrâns de reprezentanți oficiali s'a făcut — în săptămâna trecută — pe linia Nordhausen, prima încercare cu noul automobil rachetă „Eisfeld-Valier-Rak I“ Valier s'a despărțit de Opel și automobilul

construit acum de dânsul prezintă multe modificări importante de construcție. Rachetele sunt împărțite unele după altele, pe toată mașina și au o încărcătură mai mică. Apoi acestei mașini îi lipsesc aripele. Automobilul la cele două călătorii de încercare

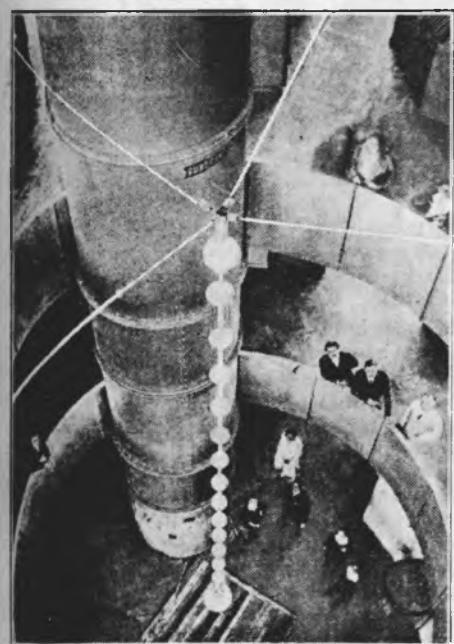
a atins viteza de 250 km. La o a treia încercare, cu o încărcătură mai puternică mașina, care era prea ușoară, construită numai din lemn, la o curbă mai mare a sărit depe linie și s'a sfărâmat. Ilustrațiile noastre înfățișează așezarea rachetelor la mașină și automobilul în goană.

Gymkhana cu motocicletă în Anglia

Noul gen de sport, — mai degrabă exhibiții periculoase — numit Gymkhane, pasionează pe englezi. Ilustrația noastră înfățișează o gymkhana din acestea cu motocicletă. Conducătorul motocicletei, trebuie să treacă peste o trambulină făcută din scânduri separate, dânsul având și ochii legați

Cum v'ați simți în această locuință?

În casa sferică din Dresda există o colană luminoasă enormă, care trece prin toate etajele și care răspândește lumină bogată în raze ultraviolete.

Curiozități științifice

În America centrală s'a descoperit un arbust care dă lovituri electrice mâinei ce-l atinge.

În Africa există copaci, cărora cercetătorii botaniști le atribuie o vârstă de 5—6000 de ani. Au existat deci în epoca în care faraonul Keops construia piramidele. Și cedrii și pomii-mamuți din California ating vârsta de 3000 ani.

Pentru ca să avem dimineața la cafea un borcan de 1/4 kgr. miere, o albină trebuie să sugă nectar din 1/4 milion flori.

Un animal curios printre dinosaurii din epoca paleozoică era fadrosaurul. Un dentist s'ar fi bucurat cu el căci avea 2000 de dinți.

Sângele din corpul uman face zilnic de 3846 ori acelaș drum. În 70 ani face 275.000 km., adică de 7 ori înconjurul globului pământesc.

Între ochi și nări liliecii au glande de grăsime, cu a căror secrețiune își ung aparatul zburător.

CIORAPI FĂRĂ GENUNCHI, așa cum se

poartă acum, ca ultima expresie a modei, în Anglia

MODA INSECTELOR CANTATOARE DIN JAPONIA

O japoneză în fața tarabei de unde vinde insecte „cântătoare” în colivii minuscule

TALISMANUL

de Mildred Cram

In românește de N. L. ROTEANU

Avea fața de călugăr cucernic, umeri de potcovar și un spirit de pricepere ca al unui copil. Nu cred ca vre-o femeie să fi ascultat vreodată pe un asemenea îndrăgostit. Iosif nu și-a scos frazele din cărți, vorbele lui veniau direct din inimă, simple, neinflorite, dar puternice ca viața însăși.

Știa cece vrea și cunoaștea o singură cale pentru realizarea dorinței sale.

4

Intr'una din seri, Iosif a putut sta mai mult de vorbă cu Bertha, la poarta casei. Li arătase talismanul. La început se feria ca dânsa să-l atingă, dar, sedus de fermecătoarea ei făptură, se dete învins și-i strecură comoara în palma mâinei sale albe.

„Il vei avea”, murmură Iosif, „dacă vei fi nevasta mea”.

„E un lucru de nimic. Nu valorează nici măcar un dolar. Și, afară de asta, eu mă mărit cu Frank Hanscom”, îi răspunse Bertha.

La auzul acestui răspuns Iosif îi smulse tezaurul din mână, cu o brutalitate de credeai că-i va frânge degetele. Fața-i se aprinse și se contractă în așa fel încât ușor puteai ghici că o mare durere îi cuprinsese sufletul. Fugi de lângă dânsa și se pierdu în întuneric, murmurând.

Când Bertha povesti lui Frank Hanscom cele întâmplate, acesta o sfătuî, în cazul când Tarletonul ar mai veni, să caute să-i ia pentru dânsa talismanul.

„Cred că la ieșătură — spuse foarte serios Frank — se găsește mult aur. Tatăl meu era încredințat de aceasta. Ei l-au ucis să fie afurisiți!”

Ceru numaidecât iertare pentru injurătura pe care o proferase — era doar un gentleman — dânsa a putut observa totuși că privirea lui lucea de o emoție neobișnuită și că mâinile-i tremurau. Și o părăsi în acea seară, mai devreme decât altădată, presimțind parcă apropierea din umbră a rivalului.

Și într'adevăr, visurile fantastice ale Tarletonilor apărură iar, în apropiere de poartă, intruchipate în făptura grosolană a lui Iosif.

„El îi prinse mâna și o duse la buzele sale. Bertha simți cum i se strecoară în trup un fior rece și o cuprinsese desgustul. Totuși, se rugă de el să-i dea talismanul. Dânsul i-l dădu.

„E foarte draguț. Il voi păstra ca să-mi reamintesc de dumneata... Iosif”.

„Nu!”

„Dece nu? Ai spus doar că mă iubești?”

„Așa este. Dămi-l însă îndărăt...”

Poarta se deschise și Bertha începu să alerge în curte, spre casă, la scara pe care cădea lumina lămpii, din odaia unde lucram.

Iosif se luă după dânsa, pe când ea fugea cu talismanul strâns în mână. Iosif avea o înfățișare atât de sălbătecă încât determină pe Bertha să spună:

„Il păstrează... până ne-om căsători...”

La aceste cuvinte dânsul căzu în gemunchi și-i îmbrățișă faldurile rochiei.

Dânsa se smulse din înceștarea în care o ținu câteva clipe și-i repetă:

„Până ne-om căsători... acum lasă-mă...”

Liberată, Bertha se refugiă în camera mea, zăvorind bine ușa.

„Privește ce am căpătat” mi se adresă triumfătoare.

Și am văzut faimosul trofeu, strălucitor ca o figurină de Cellini. Dânsa răsese cu multă satisfacție și învărti talismanul de sfoara murdară de care era agățat. „Privește ce-am căpătat! Privește ce-am căpătat! Oh, omul acela nesuferit!”

I l-am smuls din mână și mă repezii spre ușă, dar Iosif nu mai era acolo, sârmanul plecase, crezându-se desigur trădat.

A doua zi, se celebră căsătoria dintre Bertha și Hanscom, iar aceștia au plecat în călătorie de nuntă la San Francisco, luând cu dânsii prada Tarletonilor.

Hanscom era foarte mulțumit de isprava tinerei sale soții și-i spuse chiar că e o foarte dibace diplomată — „tocmai femeia care trebuiește unui om ambițios”.

Talismanul a fost păstrat în cutia de bi-

Am avut grijă să-l încredințez că voi căuta să fac imposibilul și să-i înapoez talismanul de îndată ce dânsii se vor fi înapoiat din San Francisco.

Dânsul m'a ascultat, nescotând o vorbă. Un singur gest de desamăgire a făcut ca ambele brațe, de îndată ce terminasem. Iși mușcă buzele și ochii-i păreau ai unui auriu. S'a întors și a luat-o la goană, cum aleargă un câine ciobănesc prin câmp, pierzându-se în întunericul nopții.

Restul povestirii noastre este pur narativă. Am fost nevoit să povestesc toate acestea ca să înțelegeți întâmplările ce au urmat. Iată-le:

N'am putut în nici un chip să capăt talismanul. Nu vreau să spun că în acest lucru a fost ceva magic, adevărul însă este că Hanscom s'a molipsit de credința că într'o bună zi va găsi la ieșătură atât cât ar fi de ajuns pentru reconstruirea Babylonului. Trebuia, într'adevăr să treacă prin tr'un adevărat iad pentru găsirea tezaurului, dar era sigur că se găsește aur! Iosif latălu său i-a fost transmis și, întocmai ca dânsul, Frank îl depășea în taină.

Mare i-a fost însă teama de Tarletoni. Numai când auzia de aceștia, fața i-se sbrăcia de mânie și de frică în același timp. De mai mulți ani umbla înarmat totdeauna cu o băgare de seamă și-și controla fiecare acțiune, așa încât se asemena cu un criminal care se ascunde de urmăritori. Talismanul îl ținea bine închis, într'o casetă solidă. Sunt convins că deseori îl scoțea și-l mângăia, desfășându-se la strălucirea lui și îmbătal de dorința pătimase după aur. Și asta l-a otrăvit de-abinelea. Ducea o viață plină de visuri în credința lui că va găsi aur, iar Bertha, cu zâmbetul pe buze, părea că așteaptă și dânsa, ca într'o bună zi să intre în stăpânirea tezaurului imaginar.

Foarte straniu, Iosif n'a mai venit de atunci în Sunshine. De data aceasta venia Asa, sprinten ca un animal sălbatic, ignorant și primitiv. Iosif stătea în munți cu Ana, doi obsedați fanatici...

Au trecut patru sprezece ani. Trebuie să vă zugrăviți în imaginație schimbările sur-

juterii a Berthei, împreună cu un ac de camee ce-l avea dela mamă-sa, o brățară cu diamante și un colier de perle de coral. Mie mi se lăsase greaua sarcină de a aranja chestiunea cu Iosif.

Mărturisesc că nu pot ierta pe Bertha, deși tinerețea ei, făptura ei ispititoare, ar putea pleda pentru atenuarea nescotinței sale.

„Să spui lui Iosif”, îmi lăsase vorba dânsa, „că totul n'a fost decât o glumă nostimă și, în trăsura cu Frank, se depărtară spre calea destinului lor necunoscut.

Iosif a venit la orele zece. Purta o cămașă nouă. L-am strigat și dânsul a intrat în curte, venind spre mine. În mână strângea mototolind o pălărie de sârbătoare și aștepta în față-mi cu plecăciune.

I-am vorbit liniștit, spunându-i că Bertha s'a măritat și că însurății au plecat. L-am asigurat însă că Frank Hanscom n'a avut nici un amestec în „festa” ce-i s'a jucat.

venite în Sunshine. Localitatea nu mai era o singură stradă, brăzdată de gropi, ci un adevărat bulevard tăia diferite alte străzi mai mici. Case frumoase, cu etaje, se ridicau prin toate colțurile. Fațade impunătoare, balcoane, autocamioane. Oamenii au exploatat zăcămintele de metale ce au găsit prin munți și le-au prefăcut în bani. La o depărtare de douăzeci de mile, Tarletonii își lucrau domeniul, uitați aproape de toți în afară de câțiva „din alte vremuri” care își aminteau de dânsii, dar cari nu-și băteau capul să se aventureze până la ei.

Când Asa cobora în Sunshine, cum avea obiceiul să facă, odată sau de două ori pe an, nimeni altul nu-l băga în seamă, decât Frank Hanscom, care-i svârlea priviri bănuitoare din fereastra noului său birou, ținând gata revolverul automat ce purta cu dânsul.

(Va urma).

Jocurile „Realității Ilustrate”

Sub conducerea d-lui CONSTANTIN MASSU

Joc No. 1 Eliza la Porta

Cuvinte încrucișate

(10 puncte) de MASSU CONST.

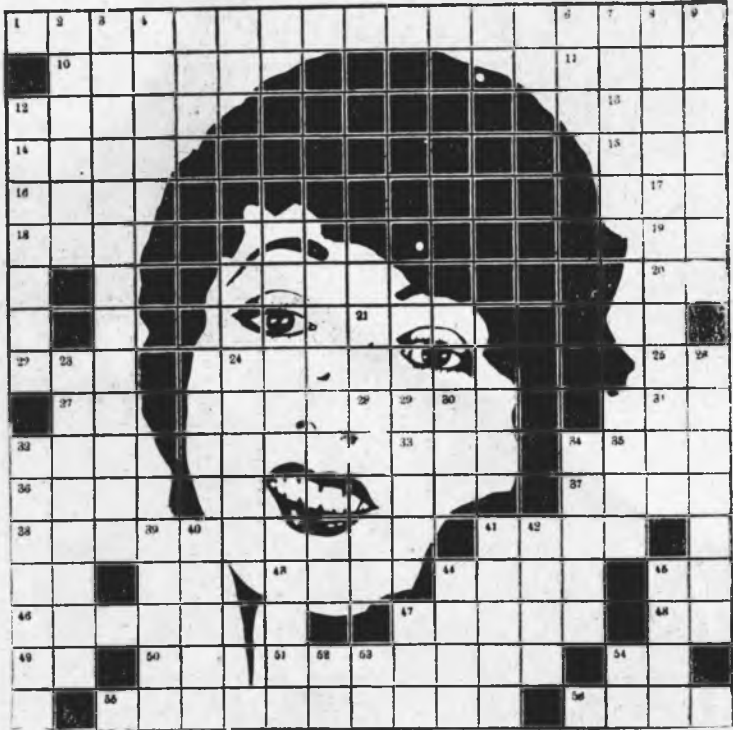
ORIZONTAL: 1) A recurge la un tribunal superior; 4) Barcă; 10) Cursă; 11) Pocăire; 12) Măsură agrară; 13) Plantă; 14) Notă muzicală; 15) Posed; 16) Interjecție; 17) Listă; 19) Rang turcesc; 20) Negație; 21) Popor antic; 22) Vas; 23) Poftim; 24) Notă muzicală; 25) Alifie; 27) Soartă (fig); 28) Pește; 29) medicament; 31) Zeamă; 33) Oraș în Chaldea; 34) Adormită; 36) Par; 38) Crustaceu; 39) Loc de întrunire; 41) Oraș Europa; 43) Specie de papagal; 44) Secol 45) Insulă în Oceanul Atlantic; 47) A im-
prăști; 48) Voiaj; 49) Verigă.

VERTICAL: 1) Sulfat de aluminiu; 2) Partizan al independenței (în Germania); 3) Conjunție; 5) Macaz; 6) Părăsesc; 7) Privirăm; 8) Intăietate de naștere; 9) Infățișare (fig.); 18) Mobilă de lemn; 20) Care are sentimente alese (fig.); 24) A indestula; 26) Râu în Franța; 29) Localitate în Franța; 30) Lățe (de brad, Mold.); 32) Plantă; 34) Localitate în România; 35) Oraș în Peru; 36) Amestecuri de aramă și de zinc; 37) Instrument muzical; 39) Numeral; 40) Posedă; 42) Scop; 43) Morfeu; 46) Articol.

Joc No. 2 Pola Negri

Cuvinte încrucișate

(10 puncte) de MASSU CONST.

ORIZONTAL: 1) Localitate în Franța; 10) Nicovală (Mold.); 11) Localitate în Germania; 12) Instruit; 13) Sufer; 14) Posedă; 15) Nume feminin (invers); 16) Pictor englez (1779—1879); 17) Articol; 18) Fără lustru; 19) 2 litere din Colibri; 20) Div. de timp; 22) Scop; 24) Fiere (Med); 25) Operă literară; 27) Conjunție; 28) Povară de porumb; 31) Măsură agrară; 32) Rang turcesc; Râu în Europa; 34) Chirurg francez; (1517—1590); 36) Animal; 37) Oraș în Turcia; 38) Adjudecare; 41) Cetate în Siria; 43) Zeu; 44) Apărut deodată; 45) Oraș în Caldeia; 46) Ațăți; 47) Divină; 48) Pronume; 49) Interjecție; 50) Personaj mitologic; 51) Inaltă; 54) Macaz; 55) Navigabilă; 56) Oraș în România.

VERTICAL: 2) Adverb; 3) Departament în Franța; 4) Viu; 5) Pronume; 6) 2 litere din Ereb; 7) Om crud; 8) Plantă ierboasă; 9) Animal; 12) Care liniștește; 21) Comună; 23) Patrule de recunoaștere; 24) Mare nenorocire (fig); 26) Amedita; 29) Specie de papagal; 30) Literă grecească; 32) Poreclă dată țigănului; 34) Participare; 35) Balaur; 39) Sertar; 40) Vechiul nume al Troiei; 41) Provincie în Grecia; 42) A chema; 43) Monedă; 44) Reproduc; 45) A lăncezi (fig); 47) Poemă; 52) Alifie (invers); 53) Bust particular; 54) Lucrez pământul.

Joc No. 3 de cuvinte autonome

(10 puncte) de S. MUȘAT

Se dau următoarele cuvinte:

Ridic — războiu — unesc — subiectivă — tănuitor — potoliesc — inegală — deschel-tuială.

Să se găsească autonomele lor astfel încât inițialele, citite de sus în jos, să dea un cuvânt iar finalele, autonomul lor.

Joc No. 4 de cuvinte sinonime

(10 puncte) de S. MUȘAT

Se dau următoarele cuvinte:

Liber — cameră — mină — dușmănie — stăpâni — supărător — vindecați — navală — misterioși — greșală.

Să se găsească sinonimele lor, astfel încât inițialele lor să dea un cuvânt iar finalele sinonimul lui.

Joc No. 5 (Enigmă)

(5 puncte) de S. MUȘAT

Ce personaj biblic este format dintr-un personaj mitologic și unul biblic.

Deslegările jocurilor se primesc la redacție până la 10 Sept. cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 29, 30, 31 și 32, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii șapte deslegători, primesc câte un volum din operele autorilor renumiți. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Septembrie 1928.

„REALITATEA ILUSTRATĂ”
revistă săptămânală

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIA
București, str. Sărindar 9
Telefon 306 67

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an întreg Lei 300
Pe o jumătate an „ 170
Pe trei luni „ 90

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America 800
Jugoslavia și Cehoslovacia Lei 500

Director redacțional
NIC. CONSTANTIN

REALITATEA

ANUL II, No. 30
11 August 1928

Ilustrații

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

BCU Cluj / Central University Library Cluj

LILIAN GISH vedetă a ecranului își iubește mult calul de călărie...

(Ilustrație pentru articolul **Figurile Ecranului**: „Lilian Gish” din textul revistei)

București. — Atelierele „Adevărul” S. A.